'Skriv! För jag svär vid honom i vars hand min själ vilar, att endast sanning kommer ut ur den.'

'Abdullah bin 'Amr (må Allah vara nöjd med honom) sa: "Jag brukade skriva ned allt som jag hörde från Allahs sändebud då jag ville komma ihåg det. Quraysh hindrade däremot mig och sa: 'Skriver du ned allting du hör från Allahs sändebud , när Allahs sändebud är en människa som talar både när han är arg och nöjd?' Jag slutade följaktligen att skriva, och nämnde det för Allahs sändebud som pekade på munnen med sitt finger och sa: 'Skriv! För jag svär vid honom i vars hand min själ vilar, att endast sanning kommer ut ur den.'"

[Autentisk] [Återberättad av Abu Dawud]

'Abdullah bin 'Amr (må Allah vara nöjd med honom) berättade att han brukade skriva ned allting som han hörde från Allahs sändebud så att han kunde ha det sparat i skrift. Vissa personer från Quraysh förbjöd dock honom från det och sa att Allahs sändebud är en människa som kan tala både när han är arg och belåten, följaktligen kan han säga något fel, varefter 'Amr slutade skriva. Han berättade för profeten om vad de sa, så profeten pekade mot sin mun med sitt finger och sa åt honom att skriva eftersom, vid han vars hand Muhammeds själv vilar i, det inte kommer ut något annat än sanningen från den oavsett situation, och oavsett om han är arg eller belåten. Allah sa beträffande sin profet : "Och han talar inte av egen drift - nej, [det är] inget annat än uppenbarelsens ord" (53:3-4).

https://sunnah.global/hadeeth/sv/show/65077